

Душа сумує в світі цім самотньо

40

1. Ду - ша су - му - є в сві - ті цім са - мот - ньо,
2. Про - бач, що в ду - шу про - ни - ка - є хо - лод
3. Не за - ли - шай, мій Бо - же, я бла - га - ю,

Не мо - же со - бі спо - ко - ю зна - йти.
І лю - бов мо - я до Те - бе не па - ла.
З То - бо - ю мо - жу все пе - ре - нес - ти.

І сльо - зи на - вер - та - ють - ся на о - чі,
Ве - ди ме - не до від - по - чин - ку Сво - го,
Пе - ред То - бо - ю го - ло - ву схи - ля - ю,

Й до - до - му хо - четь - ся ско - ріш пі - ти.
Хай бу - де на ме - ні ру - ка Тво - я.
То - бі лиш хо - чу сла - ву воз - нес - ти.

Приспів:

Я зно - ву, От - че, ли - ну у мо - лит - ві,
Я ві - рю, що Ти чу - єш цю мо - лит - ву,

І ві - рю, що по - чу - єш го - лос мій!
Мій Бо - же, й до - по - мо - жеш Ти ме - ні!

О, як бу - ло не - лег - ко у цій бит - ві!
І бу - де лег - ше труд - но - щі стер - пі - ти,

О, скіль - ки всьо - го ви - па - ло ме - ні!
Ми - нуть - ся стра - хи й сум - ні - ви мар - ні. Я ні!
Я ні.

1. Душа сумує в світі цім самотньо,
Не може собі спокою знайти.
І сльози наворачуються на очі,
Й додому хочеться скоріш піти.

Приспів: Я знову, Отче, лину у молитві,
І вірю, що Ти чуєш голос мій!

О, як було нелегко у цій битві!
О, скільки всього випало мені!

2. Пробач, що в душу проникає холод
Й любов моя до Тебе не пала.

Веди мене до відпочинку Свого,
Хай буде на мені рука Твоя.

3. Не залишай, мій Боже, я благаю,
З Тобою можу все перенести.
Перед Тобою голову схиляю,
Тобі лиш хочу славу вознести.

Приспів: Я вірю, що Ти чуєш цю молитву,
Мій Боже, й допоможеш Ти мені!
І буде легше труднощі стерпіти,
Минуться страхи й сумніви марні.